Vyznání - Wenki

```
                      D
         Co  to  tu  vyzvání,

        zvoneček  z  plechu,
                      Emi
        je  to  mé  vyznání,
                         D
        pro  Vás,  co  jste  tu.


         Co  to  tu  zacinká,

         je  to  náš  smích,
                   Emi
         naděje  malinká,
                D
         v  oblacích.

                                F#mi
Ať  si  kdo  chce,  co  chce  říká,
           Emi        A7
jsem  za  půlkou  života,
       D                Emi
někdy  zmocní  se  mě  pýcha,
        G           A7
někdy  úzkost  přilétá.

Vždyť  ani  víno  v  týhle  zemi,
nezraje  už  stovky  let,
pane  Bože  dneska  je  mi,
devětatřicet.

A  tak  díky,  že  jste  tady,
přišli  jste  mi  něco  přát,
není  nad  to  tady  s  Vámi,
občas  sedout  si  a  hrát.

A  pak  cinknou  sklínky  v  šeru,
doufám  dobrá  nálada,
asi  si  to  fakt  moc  beru,
mě  však  smutek  popadá.

Já  vím  taky,  nejsme  svatý,
umíme  i  křivě  hrát,
ale  já  Vás,  milí,  zlatí,
mám  i  přes  to  všecko  rád.

        Nechci  mít  poklady,
        nechci  mít  hrady,
        jen  s  Vámi  za  pár  let,
        zas  vidět  se  tady.

        Ať  se  tu  ve  zdraví,
        živí  a  při  síle,
        sejdeme  naposled,
        až  budem  u  cíle.

         Co  to  tu  vyzvání,
        zvoneček  z  plechu,
```

je to mé vyznmání,
pro Vás, co jste tu.